

ЗІГМУНД ФРОЙД УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНА

КАФЕДРА ПСИХОЛОГІЇ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою університету

Протокол №10 від
«11» червня 2025 р.

ОСНОВИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ПСИХОЛОГІЇ

СИЛАБУС

Освітній рівень: Перший (бакалаврський)

Галузь знань: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність С4 «Психологія»

Освітньо-професійна програма "Психологія"

Статус дисципліни: вибіркова

Форма навчання: денна

<u>Форма навчання</u>	<u>Курс</u>	<u>Семестр</u>	<u>Лекції (год.)</u>	<u>Практичні (год.)</u>	<u>Самостійна робота студента (год.)</u>	<u>Разом (год.)</u>	<u>Залік (сем.)</u>
<u>Денна</u>	<u>3</u>	<u>5</u>	<u>20</u>	<u>16</u>	<u>54</u>	<u>90</u>	<u>5</u>

1. Загальна інформацію про викладача (лектора, асистента).

Аршевська-Герен Оксана Валеріївна

Магістр клінічної психології

Контактна інформація: e-mail: oksana.arshevska.guerin@usfu.com.ua

2. Назва, код дисципліни і кількість кредитів

На вивчення навчальної дисципліни «Основи міжкультурної комунікації в психології» відводиться **90** годин **3** кредити ЄКТС.

3. Час і місце проведення навчальної дисципліни

Вивчення здійснюється протягом 5 семестру на 3-ому курсі навчання.

4. Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Для успішного засвоєння дисципліни «Основи міжкультурної комунікації в психології» студентам необхідно мати ґрунтовні знання з таких дисциплін:

Пререквізити:

- Історія України — вивчає основні етапи розвитку українського суспільства, державності та культури від давнини до сучасності.
- Історія психології — досліджує становлення та розвиток психологічних знань, теорій і шкіл у різні історичні періоди.
- Соціологія — аналізує закономірності функціонування та розвитку суспільства, соціальних структур і відносин.
- Іноземна мова — формує комунікативні навички для професійного та міжкультурного спілкування у сучасному світі.
- Соціальна психологія — вивчає психологічні механізми взаємодії особистості та групи, вплив соціального середовища на поведінку людини.

Постреквізити:

Після завершення дисципліни студенти зможуть застосовувати отримані знання у таких предметах та професійних сферах:

- Індивідуальна та групова терапія — вивчає теоретичні засади та практичні методи психотерапевтичної роботи з клієнтами у форматі індивідуальних консультацій та групових занять, акцентуючи увагу на динаміці міжособистісної взаємодії.
- Психологія сім'ї та подружжя — досліджує закономірності розвитку сімейних і подружніх стосунків, їхній вплив на особистість та соціальну адаптацію, а також методи психологічної допомоги сім'ї.
- Сексологія — аналізує психологічні та біологічні аспекти сексуальності, проблеми сексуальної поведінки та методи психотерапевтичної і консультативної роботи у сфері сексуального здоров'я.
- Переддипломна практика — це завершальний етап професійної підготовки здобувачів вищої освіти, який забезпечує інтеграцію теоретичних знань і практичних навичок у реальних умовах майбутньої діяльності.

5. Характеристика навчальної дисципліни

Навчальна дисципліна «Основи міжкультурної комунікації в психології» спрямована на формування у здобувачів вищої освіти знань про закономірності та особливості комунікації між представниками різних культурних середовищ. Вона забезпечує розуміння психологічних механізмів міжкультурної взаємодії, впливу соціально-культурних чинників на поведінку та спілкування, а також ролі психолога у створенні умов для конструктивного діалогу.

Курс поєднує теоретичні основи з практичними аспектами, включаючи аналіз моделей міжкультурної комунікації, вивчення бар'єрів і труднощів у спілкуванні, а також розробку стратегій розвитку міжкультурної компетентності. Особлива увага приділяється етичним принципам, толерантності, емпатії та недискримінації як ключовим умовам ефективної взаємодії.

Дисципліна є важливим елементом професійної підготовки психолога, оскільки формує здатність працювати у багатокультурному суспільстві, сприяє розвитку навичок міждисциплінарної співпраці та забезпечує готовність до практичної діяльності у сфері освіти, охорони здоров'я та соціальної допомоги.

6. Призначення навчальної дисципліни.

Навчальна дисципліна «Основи міжкультурної комунікації в психології» призначена для формування у здобувачів вищої освіти знань, умінь та навичок, необхідних для ефективної взаємодії у багатокультурному середовищі. Вона забезпечує розуміння психологічних механізмів міжкультурної комунікації, впливу культурних відмінностей на процеси спілкування та поведінку, а також розвиток міжкультурної компетентності як ключової професійної якості психолога.

Дисципліна спрямована на виховання толерантності, емпатії та поваги до культурного різноманіття, що є основою конструктивного діалогу та запобігання конфліктам. Вона готує майбутніх фахівців до роботи у сфері освіти, охорони здоров'я та соціальної допомоги, де міжкультурна взаємодія є невід'ємною складовою професійної діяльності.

Таким чином, курс виконує роль бази для розвитку здатності психолога забезпечувати ефективну комунікацію між представниками різних культур, сприяє інтеграції знань із психології та соціальних наук, а також формує готовність до практичного застосування міжкультурних стратегій у професійній практиці.

7. Мета вивчення навчальної дисципліни

Метою вивчення дисципліни «Основи міжкультурної комунікації в психології» є формування у здобувачів вищої освіти системні знання про закономірності міжкультурної комунікації та її значення у психологічній практиці, розвинути навички ефективної взаємодії з представниками різних культурних середовищ, а також виховати толерантність, емпатію та готовність до роботи у багатокультурному суспільстві.

8. Завдання вивчення дисципліни

Основними завданнями вивчення дисципліни «Основи міжкультурної комунікації в психології» є:

- Знати соціально-психологічні та культурні чинники, що визначають ефективність комунікації.
- Зазначити роль психолога у забезпеченні конструктивної міжкультурної взаємодії та подоланні бар'єрів.
- Використовувати етичні принципи та правила поведінки у міжкультурному спілкуванні.
- Знати методи та стратегії, що застосовуються для розвитку міжкультурної компетентності психолога.
- Практичні приклади та кейси застосування міжкультурної комунікації у психологічній практиці.
- Розкрити значення міжкультурної компетентності для професійної діяльності психолога та психотерапевта.

8.1. У результаті вивчення навчальної дисципліни «Основи міжкультурної комунікації в психології» здобувач вищої освіти повинен Знати:

- Основні поняття та категорії міжкультурної комунікації у психології.
- Моделі та концепції міжкультурної взаємодії, їхнє практичне значення.
- Соціально-психологічні чинники, що впливають на ефективність міжкультурного спілкування.
- Бар'єри та труднощі у процесі міжкультурної взаємодії та способи їх подолання.
- Етичні принципи та правила поведінки у багатокультурному середовищі.
- Роль психолога у забезпеченні конструктивної міжкультурної взаємодії.

Уміти:

- Застосовувати правові та етичні норми у міжкультурному спілкуванні.
- Аналізувати моделі та адаптувати їх до конкретних професійних ситуацій.
- Виявляти та долати бар'єри у процесі взаємодії з клієнтами різних культур.
- Розробляти стратегії розвитку міжкультурної компетентності та толерантності.
- Організовувати комунікацію у сфері освіти, охорони здоров'я та соціальної допомоги.
- Аналізувати практичні кейси та робити висновки для професійної діяльності.

9. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Теоретичні основи міжкультурної комунікації

Тема 1. Поняття та сутність міжкультурної комунікації в психології.

Міжкультурна комунікація в психології розглядається як процес взаємодії між представниками різних культурних середовищ, що має свої закономірності та особливості. Вона включає обмін знаннями, цінностями, емоціями та поведінковими моделями. Важливим є усвідомлення ролі культурних відмінностей у формуванні комунікативних стратегій. Це дозволяє психологу ефективно працювати у багатокультурному суспільстві.

Тема 2. Основні моделі та концепції міжкультурної взаємодії.

Моделі міжкультурної взаємодії пояснюють механізми спілкування між людьми з різних культурних контекстів. Вони включають концепції адаптації, акультурації та культурної інтеграції. Знання цих моделей допомагає психологу прогнозувати можливі труднощі у комунікації. Це створює основу для розробки ефективних стратегій взаємодії.

Тема 3. Соціально-психологічні чинники ефективності міжкультурної комунікації.

Ефективність міжкультурної комунікації залежить від багатьох чинників, таких як рівень толерантності, емпатії та відкритості до іншої культури. Важливу роль відіграють стереотипи та упередження, які можуть ускладнювати взаєморозуміння. Психолог має враховувати ці чинники у своїй практиці. Це сприяє формуванню позитивного досвіду міжкультурної взаємодії.

Тема 4. Бар'єри та труднощі у міжкультурному спілкуванні.

Міжкультурне спілкування часто супроводжується бар'єрами, пов'язаними з мовними відмінностями, культурними нормами та цінностями. Вони можуть призводити до непорозуміння і конфліктів. Психолог повинен вміти розпізнавати та долати ці труднощі. Це забезпечує ефективність комунікації та збереження довіри клієнта.

Тема 5. Етичні принципи та правила поведінки у міжкультурній комунікації.

Етичні принципи визначають межі та стандарти поведінки у міжкультурному спілкуванні. Вони включають повагу до культурних відмінностей, недопущення дискримінації та забезпечення рівності. Дотримання етичних норм сприяє формуванню довіри та конструктивної взаємодії. Це є основою професійної діяльності психолога у багатокультурному середовищі.

Змістовий модуль 2. Практичні аспекти міжкультурної комунікації в психології

Тема 6. Роль психолога у забезпеченні міжкультурної взаємодії.

Психолог виступає посередником у процесі міжкультурної комунікації, допомагаючи клієнтам долати бар'єри та непорозуміння. Його завдання полягає

у створенні безпечного простору для діалогу. Психолог має враховувати культурні особливості клієнта та адаптувати методи роботи. Це сприяє ефективності психологічної допомоги.

Тема 7. Методи та стратегії розвитку міжкультурної компетентності психолога.

Міжкультурна компетентність формується через навчання, практику та саморефлексію. До основних методів належать тренінги, рольові ігри та аналіз кейсів. Психолог повинен постійно вдосконалювати свої навички у сфері міжкультурної взаємодії. Це забезпечує його готовність працювати у різних культурних контекстах.

Тема 8. Особливості комунікації у багатокультурному освітньому середовищі.

Освітнє середовище є одним із ключових майданчиків міжкультурної взаємодії. Тут психолог має враховувати культурні відмінності учнів та сприяти їхній інтеграції. Важливим є формування атмосфери толерантності та взаємоповаги. Це створює умови для гармонійного розвитку особистості.

Тема 9. Міжкультурна комунікація у сфері психосоціальної допомоги та консультування.

У сфері психосоціальної допомоги психолог стикається з клієнтами різних культурних груп. Це потребує врахування їхніх цінностей, традицій та особливостей світогляду. Психолог має адаптувати методи консультування до культурного контексту клієнта. Такий підхід забезпечує ефективність допомоги та підвищує її результативність.

Тема 10. Практичні кейси застосування міжкультурної комунікації у психологічній практиці.

Аналіз практичних кейсів дозволяє зрозуміти специфіку міжкультурної взаємодії у реальних умовах. Вони демонструють типові проблеми та способи їх вирішення. Робота з кейсами формує професійні навички та міжкультурну компетентність психолога. Це готує його до ефективної діяльності у багатокультурному суспільстві.

10. Структура залікового кредиту з дисципліни

Назви змістовних модулів і тем практичних занять	Кількість годин			
	денна форма			
	усього	у тому числі		
		л.	пр.	с.р.
Змістовий модуль 1. Теоретичні основи міжкультурної комунікації				
Тема 1. Охарактеризуйте поняття та сутність міжкультурної комунікації в психології.	10	2	2	6
Тема 2. Назвіть основні моделі та концепції міжкультурної взаємодії.	10	2	2	6

Тема 3. Зазначте соціально-психологічні чинники, що впливають на ефективність міжкультурної комунікації.	10	2	2	6
Тема 4. Опишіть бар'єри та труднощі у міжкультурному спілкуванні.	10	2	2	6
Тема 5. Перелічте етичні принципи та правила поведінки у міжкультурній комунікації.	9	2	2	5
Змістовий модуль 2. Практичні аспекти міжкультурної комунікації в психології				
Тема 6. Охарактеризуйте роль психолога у забезпеченні міжкультурної взаємодії.	9	2	2	5
Тема 7. Назвіть методи та стратегії розвитку міжкультурної компетентності психолога.	8	2	1	5
Тема 8. Зазначте особливості комунікації у багатокультурному освітньому середовищі.	8	2	1	5
Тема 9. Опишіть міжкультурну комунікацію у сфері психосоціальної допомоги та консультування.	8	2	1	5
Тема 10. Запропонуйте практичні кейси та приклади застосування міжкультурної комунікації у психологічній практиці.	8	2	1	5
Усього:	90	20	16	54

11. Тематика самостійних занять з дисципліни

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Самостійне заняття 1. Охарактеризуйте сутність міжкультурної комунікації в психології – Назвіть ключові поняття та визначення міжкультурної комунікації. – Опишіть її значення для професійної діяльності психолога. – Зазначте основні елементи процесу міжкультурної взаємодії. – Перелічте приклади міжкультурної комунікації у практиці психолога.	6
2	Самостійне заняття 2. Розкрийте моделі та концепції міжкультурної взаємодії – Назвіть основні моделі міжкультурної взаємодії. – Охарактеризуйте концепції адаптації та акультурації. – Зазначте значення культурної інтеграції для психологічної практики. – Опишіть приклади застосування моделей у роботі з клієнтами.	6
3	Самостійне заняття 3. Охарактеризуйте соціально-психологічні чинники ефективності комунікації – Назвіть чинники, що впливають на ефективність міжкультурної комунікації. – Опишіть роль толерантності та емпатії у взаємодії. – Зазначте вплив стереотипів та упереджень на комунікацію. – Запропонуйте способи подолання негативних чинників у практиці психолога.	6
4	Самостійне заняття 4. Охарактеризуйте бар'єри та труднощі у міжкультурному спілкуванні	6

	– Назвіть основні бар'єри у міжкультурному спілкуванні. – Опишіть мовні та культурні труднощі, що виникають у взаємодії. – Зазначте наслідки непорозуміння у міжкультурній комунікації. – Запропонуйте стратегії подолання бар'єрів у роботі психолога.	
5	Самостійне заняття 5. Охарактеризуйте етичні принципи та правила поведінки у міжкультурній комунікації – Перелічте основні етичні принципи міжкультурної комунікації. – Опишіть значення недискримінації та рівності у взаємодії. – Зазначте роль етичних норм у формуванні довіри. – Розкрийте приклади етичних дилем у міжкультурному спілкуванні.	5
6	Самостійне заняття 6. Охарактеризуйте роль психолога у забезпеченні міжкультурної взаємодії – Назвіть функції психолога у міжкультурній комунікації. – Опишіть способи створення безпечного простору для діалогу. – Зазначте значення врахування культурних особливостей клієнта. – Перелічте приклади адаптації методів роботи до культурного контексту.	5
7	Самостійне заняття 7. Охарактеризуйте методи та стратегії розвитку міжкультурної компетентності психолога – Назвіть основні методи формування міжкультурної компетентності. – Опишіть роль тренінгів та рольових ігор у навчанні. – Зазначте значення саморефлексії для розвитку компетентності. – Запропонуйте практичні стратегії вдосконалення навичок психолога.	5
8	Самостійне заняття 8. Охарактеризуйте особливості комунікації у багатокультурному освітньому середовищі – Назвіть проблеми інтеграції учнів із різних культур. – Опишіть роль психолога у формуванні атмосфери толерантності. – Зазначте значення культурної різноманітності для освітнього процесу. – Перелічте приклади практичної роботи у багатокультурному класі.	5
9	Самостійне заняття 9. Охарактеризуйте міжкультурну комунікацію у сфері психосоціальної допомоги – Назвіть специфіку роботи психолога з клієнтами різних культур. – Опишіть цінності та традиції, які слід враховувати у консультуванні. – Зазначте значення адаптації методів до культурного контексту. – Розкрийте приклади успішної міжкультурної психосоціальної допомоги.	5
10	Самостійне заняття 10. Охарактеризуйте практичні кейси застосування міжкультурної комунікації – Назвіть типові проблеми у міжкультурній взаємодії. – Опишіть значення аналізу кейсів для професійної компетентності.	5

	– Зазначте роль кейсів у формуванні міжкультурної компетентності психолога. – Запропонуйте приклади практичних ситуацій для аналізу.	
Всього		54

12. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні:

1. Gudykunst W. Bridging Differences: Effective Intergroup Communication. – Thousand Oaks: Sage, 2004.
2. Hall E. Beyond Culture. – New York: Anchor Books, 1976.
3. Hofstede G. Cultures and Organizations: Software of the Mind. – London: McGraw-Hill, 2010.
4. Matsumoto D. Culture and Psychology. – Belmont: Wadsworth, 2013.
5. Sam D., Berry J. Acculturation: Conceptual and Methodological Issues. – Cambridge: CUP, 2016.
6. Schwartz S. Value Orientations in Cross-Cultural Research. – Oxford: OUP, 2012.
7. Spencer-Oatey H. Intercultural Interaction. – London: Palgrave Macmillan, 2008.
8. Thomas A. Intercultural Communication. – Berlin: Springer, 2014.
9. Ting-Toomey S. Communicating Across Cultures. – New York: Guilford Press, 1999.
10. Trompenaars F., Hampden-Turner C. Riding the Waves of Culture. – London: Nicholas Brealey, 2012.

Додаткові:

1. Бендерська О. Міжкультурна комунікація: психологічні аспекти. – Київ: Либідь, 2020.
2. Бондар Л. Толерантність як основа міжкультурної взаємодії. – Київ: Педагогіка, 2021.
3. Гуменюк О. Психологія міжкультурної адаптації. – Львів: Світ, 2019.
4. Корніяка О. Психологія комунікації у багатокультурному середовищі. – Київ: Наука, 2018.
5. Костюк Г. Психологія міжкультурної взаємодії. – Київ: Освіта, 2019.
6. Литвинчук Н. Психологія глобалізованого світу. – Київ: КНЕУ, 2021
7. Савчин М. Психологічні основи міжкультурної компетентності. – Львів: ЛНУ, 2020.
8. Сердюк Л. Етика міжкультурної комунікації. – Харків: Основа, 2020.
9. Титаренко Т. Психологія діалогу культур. – Київ: Академія, 2021.
10. Яценко Т. Психологічна практика у багатокультурному суспільстві. – Київ: ЛНУ, 2022.

Інформаційні ресурси:

1. Міністерство освіти і науки України – mon.gov.ua

2. Українська асоціація психологів – upa.org.ua
3. EFPA – European Federation of Psychologists' Associations – efpa.eu
4. UNESCO – unesco.org
5. Intercultural Communication Institute – intercultural.org
6. Верховна Рада України – rada.gov.ua
7. Міністерство юстиції України – minjust.gov.ua
8. Міністерство освіти і науки України – mon.gov.ua
9. Міністерство охорони здоров'я України – moz.gov.ua
10. Рада Європи – coe.int
11. ООН – un.org

13. Контроль і оцінка результатів навчання

13.1. Види контролю (поточний, підсумковий), проміжна атестація

Методи контролю: поточний, підсумковий.

При оцінюванні знань здобувача освіти приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (комп'ютерне), письмові роботи, контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми. Він містить: опитування, співбесіду, відповіді на питання, комп'ютерне тестування, виступ з доповіддю, захист рефератів.

Підсумковий контроль здійснюється наприкінці вивчення дисципліни у вигляді диференційованого заліку.

13.2. Форми контролю

Оцінка за розділ визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки підсумкового контролю (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Максимальна кількість балів, що присвоюється здобувачу освіти при засвоєнні кожного розділу (залікового кредиту) – 100, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 60 балів (60%), за результатами підсумкового контролю – 40 балів (40%).

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей з кожної теми та під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачами освіти. При оцінюванні навчальної діяльності здобувача освіти необхідно надавати перевагу стандартизованим методам контролю: тестуванню, структурованим письмовим роботам, структурованому за процедурою контролю практичних навичок в умовах, що наближені до реальних.

ОЦІНКУ “**ВІДМІННО**” отримує здобувач освіти, який твердо знає програмовий матеріал, глибоко його засвоїв, вичерпно, послідовно, грамотно і логічно його викладає, у відповіді якого тісно пов'язується теорія з практикою. При цьому здобувач освіти не вагається з відповіддю при видозміні завдання, вільно справляється з задачами та питаннями другого та третього рівня оцінки

знань, виявляє знайомство з монографічною літературою, вірно обґрунтовує прийняте рішення, різносторонніми навиками та прийомами виконання практичних робіт. Практичні навички виконує без помилок, вміє в професійній діяльності ефективно використовувати набуті знання.

ОЦІНКУ “ДОБРЕ” отримує здобувач освіти, який знає програмовий матеріал грамотно і змістовно його викладає, який не допускає значних неточностей у відповіді на запитання, правильно використовує теоретичні положення при вирішенні практичних запитань і задач, володіє необхідними навиками і технікою їх виконання.

ОЦІНКУ “ЗАДОВІЛЬНО” отримує здобувач освіти, який знає основний матеріал, але не засвоїв його деталей, допускає неточності, недостатньо правильні формулювання, порушує послідовність у викладанні програмового матеріалу і відчуває труднощі при виконанні практичних навиків або виконує їх з істотними помилками, з помилками вирішує ситуаційні задачі третього рівня контролю знань.

ОЦІНКУ “НЕЗАДОВІЛЬНО” отримує здобувач освіти, який не знає значної частини програмового матеріалу, допускає значні помилки у його викладанні, невпевнено, з великими труднощами виконує практичні навички.

Бали за поточну успішність прив’язуються до середньої арифметичної оцінки за традиційною чотирибальною системою незалежно від кількості занять. Конвертація проводиться перед підсумковим контролем.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем на останньому контрольному занятті. До підсумкового контролю допускають здобувачів освіти, які виконали всі види робіт, що передбачені навчальною програмою, та при вивченні розділу набрали кількість балів, не меншу за мінімальну. Конкретні форми підсумкового контролю визначаються у робочій навчальній програмі

Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо здобувач освіти набрав не менше 20 балів.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з дисципліни виставляється лише здобувачам освіти, яким зараховані усі розділи з дисципліни. Оцінка з дисципліни виставляється як середня з оцінок за розділи, на які структурована навчальна дисципліна. Оцінка з дисципліни F ("2") виставляється здобувачам освіти, яким не зараховано хоча б один розділ з дисципліни після завершення її вивчення. Оцінка Fx ("2") виставляється здобувачам освіти, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю не більше двох разів за графіком, затвердженим деканатом.

Здобувачі освіти які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного розділу або не набрали за поточну навчальну діяльність з розділу мінімальну кількість балів), мають **пройти повторне навчання з відповідного розділу**. Рішення

приймається керівництвом ЗВО відповідно до нормативних документів, затвердженим в установленому порядку.

14. Політика навчальної дисципліни

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися обов'язків, передбачених статтею 63 Закону України «Про вищу освіту», а також:

- своєчасно та в повному обсязі відвідувати заняття, передбачені навчальним планом та графіком навчального процесу;
- своєчасно та належним чином виконувати всі види завдань, передбаченими навчальними планами та програмами;
- у встановленому державними стандартами обсязі володіти теоретичними знаннями, практичними навичками, сучасними методами досліджень, проходити контрольні заходи, передбачені навчальними планами та програмами;
- своєчасно складати (перескладати) залік, виконувати контрольні роботи, відпрацьовувати заняття в терміни та за графіком, встановленими кафедрою психології;
- своєчасно інформувати викладача щодо неможливості з поважних причин відвідувати заняття;
- постійно прагнути до підвищення загальної культури, морального вдосконалення, проявляти належну повагу до керівних, науково-педагогічних, навчально-допоміжних працівників;
- дбайливо ставитись до майна, яке йому надано в користування, дотримуватись правил внутрішнього трудового розпорядку;
- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями.
- у повному обсязі відшкодувати збитки, нанесені невиконанням чи неналежним виконанням умов з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки.

Здобувач освіти зобов'язаний дотримуватися положень етичного кодексу ЗФУУ.

Здобувач освіти має права, передбачені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту».

Усі форми контрольних заходів та критерії оцінювання здобувачів зазначенні в положенні університету про оцінювання результатів вивчення навчальної дисципліни.